

Els cristians coptes, que constitueixen la minoria més gran a Egipte, es debaten entre acceptar el president Mubàrak, el mal conegut, o donar suport a la revolta, arriscant-se a viure una situació de persecució molt pitjor si l'islamisme pren el poder.

“Hem telefonat al president i li hem dit que estem amb ell.” Xenuda III, patriarca d'Alexandria, papa de l'Església Ortodoxa Copta, expressava amb aquestes paraules el seu suport al president Hosni Mubàrak, en una entrevista emesa per una televisió egípcia a final del mes passat. El màxim líder espiritual dels cristians egipcis demanava a la població, sobretot als seus deixebles, de fer un esforç per a “salvaguardar la seguretat i l'estabilitat del país” i no afegir-se a les protestes recents a Egipte contra el règim del president Mubàrak.

Arran d'aquesta revolta, de fet, els coptes —que constitueixen aproximadament el 10% d'una població de 80 milions de persones— s'han trobat amb el dilema de si posar-se a favor de Mubàrak o contra. En aquest sentit, la comunitat copta es queixa des de fa temps de l'assetjament de què és víctima, tant per part de radicals islamistes com de les forces de seguretat egípcies. El cas

Val més boig conegut



Un grup de coptes es manifesta a Atenes, a Grècia, el dia 21 de gener per a protestar contra els atacs que han sofert els coptes d'Egipte aquestes darreres setmanes.

2.000 anys de presència cristiana

Els coptes constitueixen la comunitat cristiana més nombrosa de l'Orient Mitjà i també a Egipte, on fou la religió majoritària entre els segles IV i VI, abans de la conquesta musulmana. Es calcula que a Egipte hi pot haver entre 8 milions i 10 milions de cristians. Segons la tradició, el cristianisme fou difós entre els egipcis per sant Marc a Alexandria, durant el regnat de l'emperador romà Claudi, pels volts de l'any 42 després de Crist. Els segles posteriors, els cristians egipcis van contribuir en gran mesura al desenvolupament de la doctrina cristiana, sobretot gràcies a l'escola d'Alexandria, el centre de catequesi més antic del món, fundat per Pantaneus al voltant de l'any 192 després de Crist. Tanmateix, arran de la conquesta àrab d'Egipte, al segle VII, els cristians egipcis foren progressivament discriminats; una situació que no començà a millorar fins a principi del segle XIX, quan els coptes van assolir drets com, per exemple, el d'ingressar a l'exèrcit. Els anys 50 del segle XX, els coptes van rebre

els efectes del panarabisme del president Gamal Abd al-Nasser. En concret, el procés de nacionalització de l'economia egípcia va afectar els negocis de la pròspera comunitat copta. Des de la presidència de Nasser fins a arribar a l'actual règim de Hosni Mubàrak, la situació dels cristians coptes ha estat marcada per la persecució. Per acabar-ho d'adobar, a banda la discriminació governamental, els coptes han estat víctimes de la violència sectària. L'any 2000 va esclatar un greu enfrontament entre cristians i musulmans a la localitat del Kosheh, a 400 quilòmetres del Caire, amb el resultat de vint cristians i un musulmà morts. D'aleshores ençà, més o menys periòdicament, s'han reproduït els atacs perpetrats per musulmans radicals contra la comunitat cristiana. Els més recents van tenir lloc durant la celebració del Nadal copte, quan sis cristians van resultar morts en un tiroteig, o bé l'atemptat amb bomba que va matar-ne 23 el dia de Cap d'Any en una església d'Alexandria.

“Si els Germans Musulmans puguen al poder serà terrible per als coptes”

Samir Farouk, portaveu de la comunitat copta de Cervera

—A Cervera hi viu la comunitat de cristians coptes més nombrosa de l'estat espanyol, amb uns 300 individus. En general els coptes de Cervera són partidaris de Mubàrak o contraris?

—La comunitat es troba dividida, en aquest aspecte. Hi ha gent que veu en Mubàrak la seguretat per a Egipte i per als coptes. Si Mubàrak se'n va ara, el país caurà en el caos. Alguns altres membres de la comunitat, però, pensen que cal que hi hagi un canvi cap a la democràcia.

—Quina és la vostra opinió personal?

—Jo crec que Mubàrak s'hauria de quedar fins que es facin unes eleccions i hi hagi un canvi constitucional que permeti que Egipte comenci a funcionar. En aquest moment Mubàrak ja no



Samir Farouk, acompanyat del bisbe copte Maximus, d'Egipte, en una visita que va fer a Cervera.

hi pinta res; és Suleiman, que ho controla tot. Però, així i tot, és difícil que Mubàrak marxi. És un militar que fa trenta anys que és al poder i que ha dit que Egipte és un país difícil de governar, però encara és més difícil deixar de governar-lo. Això significa que no se n'anirà fàcilment. Ara bé, també cal tenir en compte que és un home de vuitanta anys i amb la salut delicada.

—Què creieu que pot passar si Mubàrak plega ara?

—Si Mubàrak se'n va ara, els Germans Musulmans trauran les armes i voldran manar. En canvi, si hi ha eleccions, es pot recuperar la calma. Crec que és millor que es quedi i hi hagi una transició tranquil·la.

—Quins motius addueixen els qui volen que Mubàrak plegui ara mateix?

més recent fou l'atemptat amb bomba que el dia de Cap d'Any passat va causar 24 morts en una església cristiana d'Alexandria. Les protestes dels joves coptes que hi hagué a continuació foren durament reprimides per la policia.

Però ara molts membres d'aquesta comunitat reconsideren l'oposició al govern de Hosni Mubàrak, temorosos que, si el president cau, es podria desfermar una onada anticristiana molt pitjor arreu del país, si fos el cas que els Germans Musulmans prenguessin més protagonisme. “Crec que hi ha raons suficients perquè la minoria copta estigui preocupada si els Germans Musulmans arriben al poder”, declarava no fa gaire John Bolton, ex-ambaixador dels Estats Units a les Nacions Unides, en una entrevista a la cadena nord-americana Fox. És per aquesta raó que molts coptes s'han trobat aquests dies preguntant perquè el govern de Mubàrak es mantingui al poder tant de temps com sigui possible. Així, Samy Farag, el director de l'hospital de Sant Marc d'Alexandria, on van ser portats molts

dels 97 ferits que va produir l'atemptat de Cap d'Any, considera que els coptes necessiten Mubàrak per a la seva seguretat. “Ens sentim segurs amb ell, perquè encapçala un partit fort. Si Mubàrak se'n va, uns altres partits que no coneixem pujaran al poder i no sabem quines polítiques vers els cristians posaran en pràctica els partits que vindran”, explicava Farag, segons que recollia el diari *The Wall Street Journal* a principi del mes de febrer.

Anys de discriminació. La comunitat copta ha estat objecte d'una greu situació de discriminació aquests darrers trenta anys, sota el règim de Hosni Mubàrak, que ha convertit Egipte en un país dominat per la fe islàmica i on un gran nombre de lleis discriminen les altres religions, principalment el cristianisme. Aquesta discriminació es manifesta sobretot en les dures restriccions a l'hora de permetre la construcció de noves esglésies, però també en el terreny de l'educació, en què es margina la fe cristiana, o bé en

la persecució dels musulmans que es converteixen al cristianisme. Malgrat tot això, la majoria de coptes estan convençuts que si el país es trobés sota el jou dels Germans Musulmans la situació per a les minories religioses seria molt pitjor.

Sigui com vulgui, això no ha impedit que molts cristians coptes hagin desoït les recomanacions del papa Xenuda III i hagin participat també en les protestes contra el règim de Hosni Mubàrak, colze a colze amb els musulmans. Segons que recollia el diari egipci *The Daily News*, el diumenge 6 de febrer cristians i musulmans van resar conjuntament una pregària a la plaça de Tahrir del Caire, que ha estat l'epicentre de les protestes, en memòria dels morts que hi havia hagut d'ençà que va esclatar la revolta. Les imatges difoses per aquest diari i recollides per més mitjans, amb manifestants mostrant alhora creus i exemplars de l'Alcorà, són prou eloqüents, com també ho foren les paraules d'un dels predicadors, Ihab el-Kharar: “Tots nosaltres som un de sol.

—No el volen perquè el seu mandat ha estat molt tèrbol per als coptes. Ara sabem que al darrere de les morts del Nadal passat hi havia el Ministeri de l'Interior. Els serveis secrets britànics diuen que tenen un enregistrament que implica aquest ministeri en la matança. Per això hi ha coptes que volen que plegui ara.

—Com travessen aquesta situació els familiars dels coptes cerverins que viuen a Egipte?

—Ara la cosa està més calmada, però ha estat molt dur per a ells. La policia va obrir les presons i van sortir més de 27.000 empresonats que van baixar al carrer a fer mal. Els meus familiars van estar gairebé tres dies sense dormir, al carrer, protegint les cases, armats amb bastons. La gent té molta por, perquè si els Germans Musulmans puguen al poder serà terrible per als coptes. Fa temps que ho advertim. Però hi ha gent, com ara la gent de Hamàs i de l'Iran, que els interessa que hi hagi un altre règim islàmic a la regió, per a poder atacar Israel. No pensen en les conseqüèn-

cies, en la fam i la pobresa que això comportaria.

—Algun familiar dels coptes de Cervera ha rebut atacs d'islamistes o de les forces de seguretat egípcies?

—A Cervera hi ha un noi que es diu Sarwat que tenia un oncle que feia de guarda a la porta de l'església d'Alexandria on per Nadal hi va haver l'atemptat. Fa quatre anys el va matar un noi musulmà d'una ganivetada, a la porta. La policia va dir que estava malament del cap. El problema és que la justícia no els fa res, a aquesta gent. Diuen que estan malalts. Molta gent sospita que aquest noi formava part de les forces de seguretat.

—Algun dels coptes que viuen a Cervera ha hagut d'anar-se'n d'Egipte per culpa de la repressió?

—Gairebé tots els coptes que viuen fora d'Egipte se n'han anat per culpa d'això. Hi ha gent amb carrera que allà no hi tenen cap oportunitat. Tampoc no hi ha seguretat per als coptes a Egipte. Si Europa obrís les portes, molts més coptes marxarien d'allà.

d'internet, són també contraposades. Per exemple, l'Associació de Coptes de Nova Zelanda va emetre un comunicat a principi de febrer instant el president Hosni Mubàrak i el govern egipci a obrir la porta a un procés de transició política que permetés a tots els egipcis de tenir representació al nou govern. "No volem tornar a veure els patrons del passat, amb una representació esbiaixada a favor d'un petit sector de la societat, mentre uns altres, com els liberals, les dones i els coptes, tenen amb prou feines una representació simbòlica", deia el comunicat d'aquesta associació.

En canvi, l'Associació de Coptes dels Estats Units, molt influïda per la percepció sobre el radicalisme islàmic que impera en aquest país, va expressar preocupació que la caiguda del president Mubàrak pogués donar ales als Germans Musulmans per intentar prendre el poder. Si això passés, segons aquesta associació, els primers d'experimentar la veritable cara dels Germans Musulmans serien els altres grups que conformen l'actual oposició. Segons els coptes nord-americans, aquests grups serien tolerats mentre fossin útils als Germans Musulmans per a arribar al poder i, un cop aconseguit, serien perseguits sense contemplacions.

Xevi Camprubí

Musulmans i cristians són un de sol", va dir als manifestants, segons que recollia el diari *The Daily News*.

En una línia semblant, les posicions de les comunitats coptes d'arreu del món, tal com es reflecteix a la xarxa

Breus

ACPV engega una campanya per l'ús social de la llengua

Acció Cultural del País Valencià (ACPV) ha engegat una campanya per a fomentar l'ús social del català. En la iniciativa, que porta per lema "Tenim drets", hi participen 550 grups d'*activistes lingüístics* distribuïts per 150 poblacions, i es concretarà en tot d'activitats per a reclamar els drets lingüístics dels catalanoparlants, a més de l'edició d'una guia de drets i uns manuals de conducta.

La campanya naix de la convicció que, després de quaranta anys de lluita per la normalització lingüística, "és necessari fer un pas endavant: cal guanyar espais d'ús social més enllà de l'ensenyament". ACPV considera especialment peremptori avançar en l'extensió del català a l'administració autonòmica i a l'àmbit de l'empresa privada.



Una xarxa d'internet més potent liderada per la UPC

El projecte europeu SARDANA, que lidera la UPC a través del Grup de Comunicacions Òptiques, ha creat una nova xarxa de fibra òptica disponible per a més de 1.000 usuaris per anell, cosa que vol dir entre 15 i 30 vegades més de consumidors que actualment. L'abast territorial de la xarxa cobreix 100 km per a donar servei a nuclis tant urbans com rurals. La velocitat també es multiplica: es garanteix fins a 1 Gigabit per segon (Gbps) a cada llar en entorns rurals i 300 Megabits per segon (Mbps) dins l'àmbit urbà, molt superior a la velocitat de l'ADSL.